

CHRISTIAN MORGENSTERN

A két párhuzamos

Két párhuzamos ment, járni
a végtelen teret,
egyenes lélek-pár, ki
szolid házból ered.

Nem akarták metszeni, ó jaj,
egymást, míg nem jön a vég:
jó támasz volt ez az óhaj,
és titkos büszkeség.

De midőn azután tíz vándor
fényév is elszaladt,
kiveszett a magányos párból
a földi gondolat.

Maguk se tudták, hogy még
párhuzamosok-e?
Az örök fénybe folyt szét
két lélek fény-jele.

Őbenne egyesültek,
átfolyt rajtuk sugara,
mint két szeráf, merültek
az öröklét karjaiba.